

Dönüşüm Yok Bu Yoldan Fedaisiyim Kalemin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Mart 2023

Terk et düşlerimi ya da...

Tehir et mevsimi

Ben ki bir düş' ün peşinde düşünmediğin kadar kırgınım.

Tebessümler ekili idi üç oda bir salon yalnızlığıma ve teyit ettim yetim yüreğimi yetemediğim kadar cihana yetinmeyi öğretendi bana Tanrı.

İlahi bir boşluk var kendimle aramda ve kendimle arama girenlere kırgını kızgınlığımsa kendime ve kandiğim kadar kanadığımdır doğru olan lakin üç yanlışın bir doğruyu götürdüğü öğrencilik günlerime özlem duyduğum da doğrudur.

Tek doğru vardır hayatta ve ters yüz etsen bile asla ödün vermez.

Binlerce de yalan saklı insanların sırlarında ve semada uçuşan hüznüme taktığım lakabı kimse bilemez.

Her ikinci vakti düşerim yola ve ikiletmediğim kadar da severim:

Öylesine bir hutbe ve de rütbedir ki yürek ihya edilesi her sözcükle iştiğalim ne de olsa kendimden kendimde bir yolculuk izini sürdüğüm gizlin melun mahzun yakarışında ve baktığım her yerde Tanrımı görürüm.

Derindir o kuyu.

Susuz ve de.

Devasa bir lahzadır içimde ukde kalan ve varamadığım ölümcül yaka nasıl ki sevdalı şehre öykünür nazireler yazarım tozu da dumana katarım ıssızlığım yüreğimden taştıkça.

Taşkındır meali aşkın ve de inanılmaz şaşkın bu yüzden her âşık olduğumda kendimden kaçırım ve sırnaşan özleme verip veriştiririm kıbleimde yaşadığım kadar yolumdan şaşarım.

Bir izbedeyim bu gece.

Tininde evrenin dolduğum ışıkla.

Dolunayıyım yıldızların ve çapkın mehtabın sanrılarında saklamam da mehtaba âşık olduğumu:

Sıradan bir yıldız değilim ve çekincelerimle parlarım.

Sıradan bir hayal hiç değil:

Ben sevdiğim kadar yazar coşarım.

Ben bir maniyim.

Ben sevdalı bir kırlangıç.

Ben yolda kalmış bir arabayım manen zengin cebimse delik.

Delişmendir ruhum ve devasa bir evrendir tutuklusu olduğum ve hicreti aşkın tebessümler ektiğim şiirlerim kalemse orağım harca kesilen belleğim ve işte minyatür bir biblo gibi ışıldarım odanın ortasında örülü kanaviçelerin saçağıyım salkım saçak aşkın kürediği ve kükrediği düştüğüm varsa yoksa bilinmez peşine.

Rakımım yok benim: delişmen bir rüzgârım göğe estiğim ve de tutanaklara geçirdiğim iç sesim: kırptığım kuyruğu devasa bir kehanette vuku bulan kendinden kendine kayan bir yıldızım:

Simamda saklıdır nazım.

Yürekte açan goncayım.

Şimal Yıldızıyım sevdanın rotamdan asla sapmadığım kadar kuyruksallayan ehli keyif gölgelerden uzağa kaçarım.

Müzmin hüznün kesif sessizliği: babasını ilk göz ağrısı nasıl da yakar genzimi yalnızlığın fitratı.

Sakındığım gözümü.

Sektiğim hüznü çimen yeşili bir renkle boyarım baştan ayağı ve baştan yaratsın Tanrı beni diye ölmekten gocunmam asla.

Yürek sızısı sızır şiirlerime:

Kodaman çiçekler asarım yer göğe.

Mevsime küserim aslında kendime kızgın ve kırgın olduğum kadar cihana beti benzi atan göğe salvolar savururum.

Hüzün coğrafyasında asılıyım aşkın emaresi iken şiir emniyet kemerinin de takılı olmadığı hızlı bir motor gibi dalarım trafığe: o trafik ki duyguların yolcusu olduğum ve aşk ki bindiğim otomobilin bozuk freninde son sürat hıza ulaşıyorum.

Ne rengim kaçık ne ruhum silik.

Ne kaygandır ruhumun zemini ne de yalandır dünyanın en saf insanı olduğum ve işte safiyet duygularımla ve de aşkla, kazarım mezarımı ama yetmez de asla:

Bir rengim vazgeçilmez beyazım.

Bir rabita ki yürekte saklı telaşın uzamında sekerim bir heceden diğerine ve sokarım kendimi zehre bandığım kalemimle.

Göğün Şimal Yıldızı yerinse efkârdır saklı olan.

Açıp solan gülücüklerime tembih ederim bana gülün, diye.

Gürleyendir iç sesim bazense gümbürtüye giden şiirlerim.

Kardığımdır önüm ve kandiğim ahvalim ve kanadığım da doğrudur içtiklerimi şiir biçtiklerimi hikâye bellediğim ve atan şafağında gecenin eserim hızlıca bir yel gibi hangi yâd elde yok sayıldıysa yarenim aşk gibi meşkimle yaşarım.

Yazarak sınırları ve kıtaları aşarım ben şaşkın mizacımla bazen rüzgâr olur uçarım evrende bazen toprak olurum sığınırım kabrime bazense topak topak duygularım ve üzerimdeki ölü toprağı ile yaşayan canlı cenazeye dönerim.

Dönüşüm yoktur bu yoldan.

Fedaisiyim kalemin.

Davamsa sür-git ve bilinmezin gark ettiği.

Her hece metruktür her hece gizemli: kekelemeden sevdiğim ve yazdığım kadar yakınlaştığım yüce Rabbi her zerremle hissedirim ve her baktığımda görürüm kudretini ister canlı ister cansız olsun tüm moleküller Rabbini zikrederek dönerken tevafuk bildiğim her yazıyı her şiiri sevdama adarım.

Ağıtlar yaktığım doğrudur ağırdan aldığım da hayati.

Azadesi olduğum ömrü yaşanır kılansa yarınlara ikbali.

Hüznümdür müzmin olan ve müdavimi olduğum sevgi ve işte kıpraşır yüreğim kanat açar semaya

saklandığım kozamda firar edip kat çıktığım kadar aşka yalnızlığımı dindirir Huda ve yakardığım kadar fedaisiyim aşkın.

Seyyahdır sözcükler semazene eteklerinde aşkın...

Siması tanıdiktır acıların depreşen yüreğin de bitmez nazı niyazı.

Savurduğum ve de savrulduğum.

Söndüğüm yeniden yandığım.

Bandığım her sözcükten ürerim ve bir anne sıcaklığında yazdıklarımı yüreğime sineme saklarım kollar korurum da yazdıklarımı ve her mevzu bahis olduğunda kalemin giziyle sürerim ömrümü ve simler sürerim imgelerime ve kıvançla taşıırım onları en derinde.

Yerleşik düzende bir bedevi gibi çöllere aşarım ve her ne kadar çöl çiçeği olmasam da yerli yersiz kâh zemheride kâh çölde açar kapanırım açmadığım bir mesafedir kimi insan saygıda kusur etmeden de severim ve İlahi rabitasında aşkın kucakladığım kadar kalemi aşkla ihtimamla serilirim boş beyaz sayfaya ve sureti katı itiraz da etmem: kalem her yaz, dediğinde.

Bir sure.

Bir hutbe.

Yalnızlığın kıblesinde saklı bir hare.

Gaipten gelen coşkum ve de...

Hür doğdum hür yaşarım nasıl ki: evren s/özlendi içimdeki yetimle ve özlemimi giderdiğim kadar kendimle batırırım da çuvaldızı kendime ve yağmalanmış yüreğimden sözcükler aşırırım izini sürdüğüm aşkın saklı tuttuğu gizi de bana sunmuşken evren...